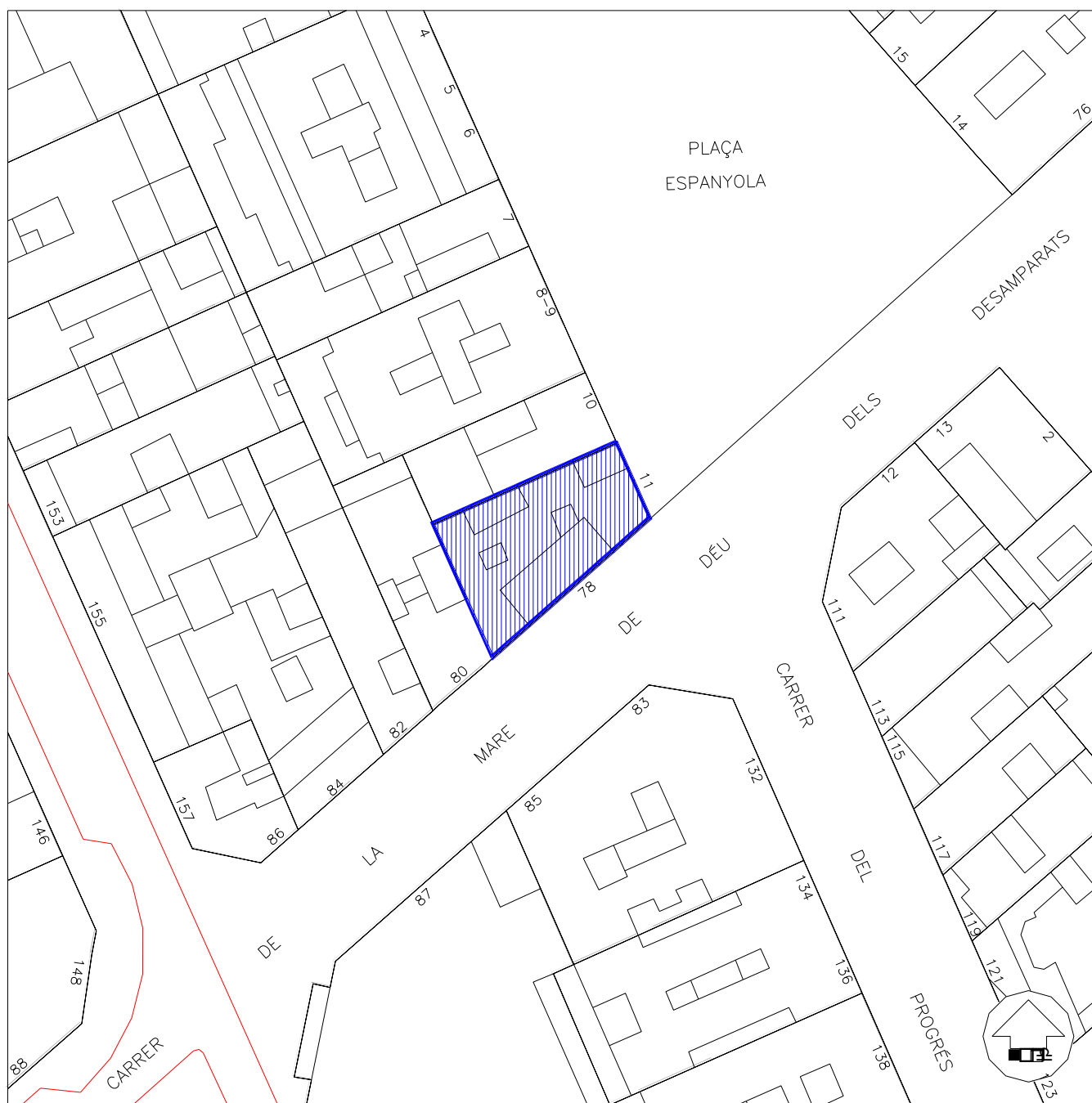

ADREÇA PRINCIPAL:

Mare de Déu dels Desamparats, C. de la, 78

ADREÇA SECUNDARIA:

Espanyola, Pl., 11

ADREÇA PRINCIPAL: Mare de Déu dels Desamparats, C. de la, 78

ADREÇA SECUNDARIA: Espanyola, Pl., 11

DENOMINACIÓ: Casa Baiges

CRONOLOGIA I AUTOR/S: 1932 Projecte
Ramon Puig i Gairalt, arquitecte

US ORIGINAL: Comerços i habitatges.

US ACTUAL: Comerços i habitatges.

BIBLIOGRAFIA:

CASAS, 1986 A.

ROVIRA, 1987.

SUAREZ/VIDAL, inèdit.

ARXIU:

A.H.H. Expedient 8379.

A.P.V. (citat a SUAREZ/VIDAL, inèdit).

Vista general de l' edifici (Abril 1996)

CITES:**(PEPPA)**

"Descripción arquitectónica: Edificio de planta baja y seis plantas piso, en entorno urbano consolidado (Pza. Española). Fachada revocada en rosa pálido. Marca el "giro" del edificio con la volumetría en el ángulo (terraza de planta piso 5º, cuerpo más alto, etc...).

(SUAREZ/VIDAL, inèdit)

"PROPIETARI: Joan Baiges (veí de l'Hospitalet)

DATA: Projecte agost 1932

TIPOLOGIA/DESCRIPCIO: Casa de pisos entre mitgeres composta de p.b. i cinc plantes pis. L'accés és per dues escales centralitzades que donen a cada carrer i faciliten l'entrada a quatre pisos per replà. Tres patis de ventilació interiors. Plantes: rebedor, petit passadís, cuina, menjador i dos dormitoris. La coberta és de teulada a la catalana. I, la façana presenta la part del xamfrà com un cos sobresortint i petites tribunes arrodonides. Elements estilístics Art Déco i racionalistes." INVENTARIAT EL 1979.

(CASAS, 1986 A)

"Un altre exemple, del mateix arquitecte i de dimensions més reduïdes que el "gratacels", ens el trobem en l'edifici de finals de la dècada dels vint que a la plaça Espanyola fa cantonada amb el carrer de la Mare de Déu dels Desamparats." (p. 79)

(ROVIRA, 1987)

"En el edificio de la Plaza Española de Collblanc, Puig introduce el color como elemento de refuerzo del volumen..." p. 208

VALORACIÓ:

Després de la construcció del "gratacels" de la carretera de Collblanc al 1931 i d'altres edificis aixecats a Barcelona en les mateixes dates (Balmes, 178-180 o Vallhonrat, 22-26), Ramon Puig i Gairalt continua experimentant el joc volumètric en edificis d'alçada. En aquest cas, l'obra és més modesta i arriba només a un màxim de planta baixa i sis pisos, superior, de totes maneres, a la resta de construccions que anaven urbanitzant el barri de la Torrassa durant les dècades de 1920 i 30.

A banda de la volumetria dels cossos de l'edifici -amb una cantonada amb gir rodó, diferents plans de façana i alçades distintes- Ramon Puig i Gairalt jugà també amb el color de les façanes, pintades originalment en un color rogenc. Aquesta combinació emfasitza els diferents components de la construcció, que sobresurten dels plans de façana homogenis i llisos de la resta de construccions que l'envolten. L'obra de Puig i Gairalt és plena d'aquestes solucions constructives que van arribar a interioritzar-se com a un llenguatge compositiu propi i molt característic.

Com a dada històrica a remarcar, cal tenir present que el projecte és una obra d'ampliació de la casa que aixecava el promotor Joan Baiges, prevista inicialment amb només dos pisos alts.

PROTECCIÓ:

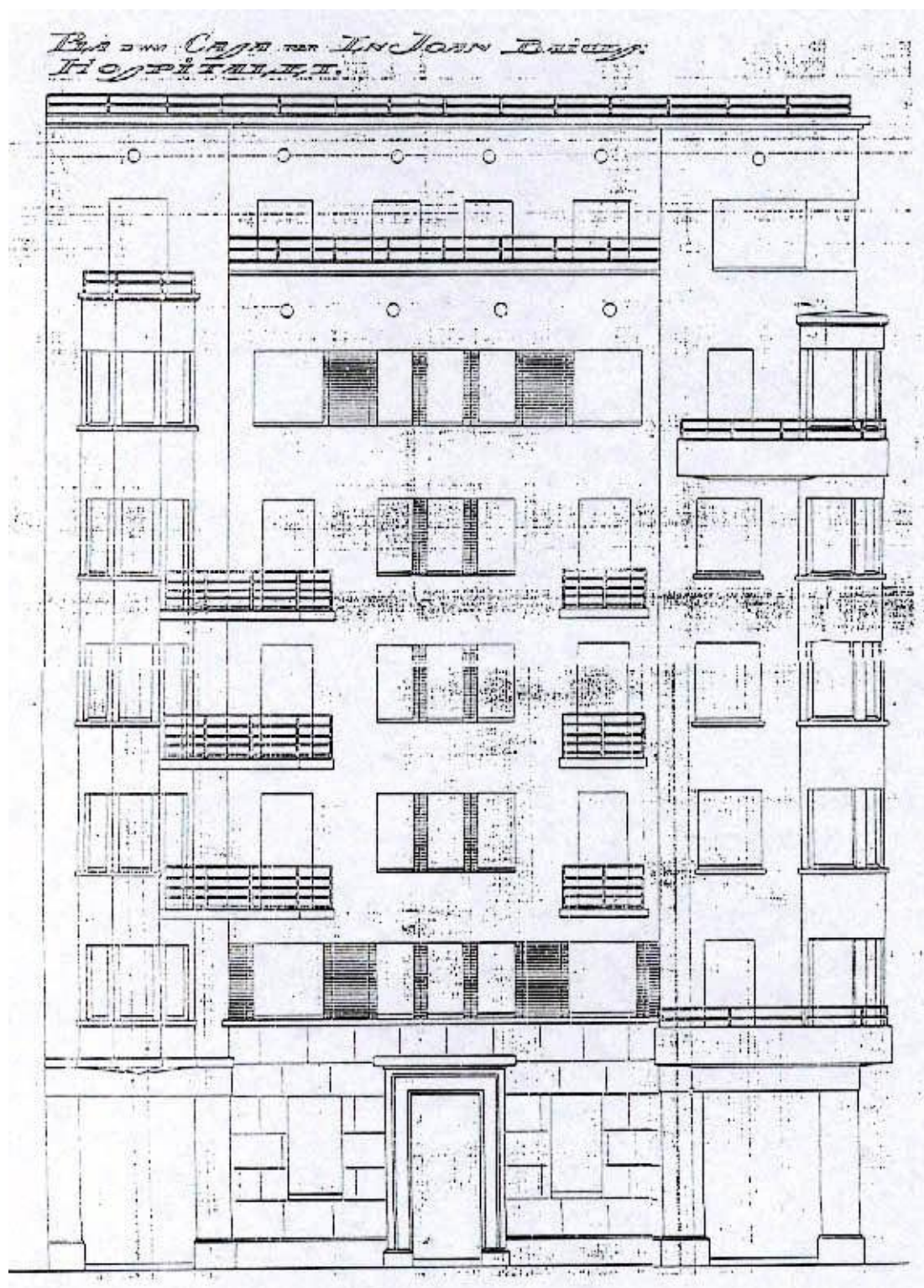
Nivell D

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

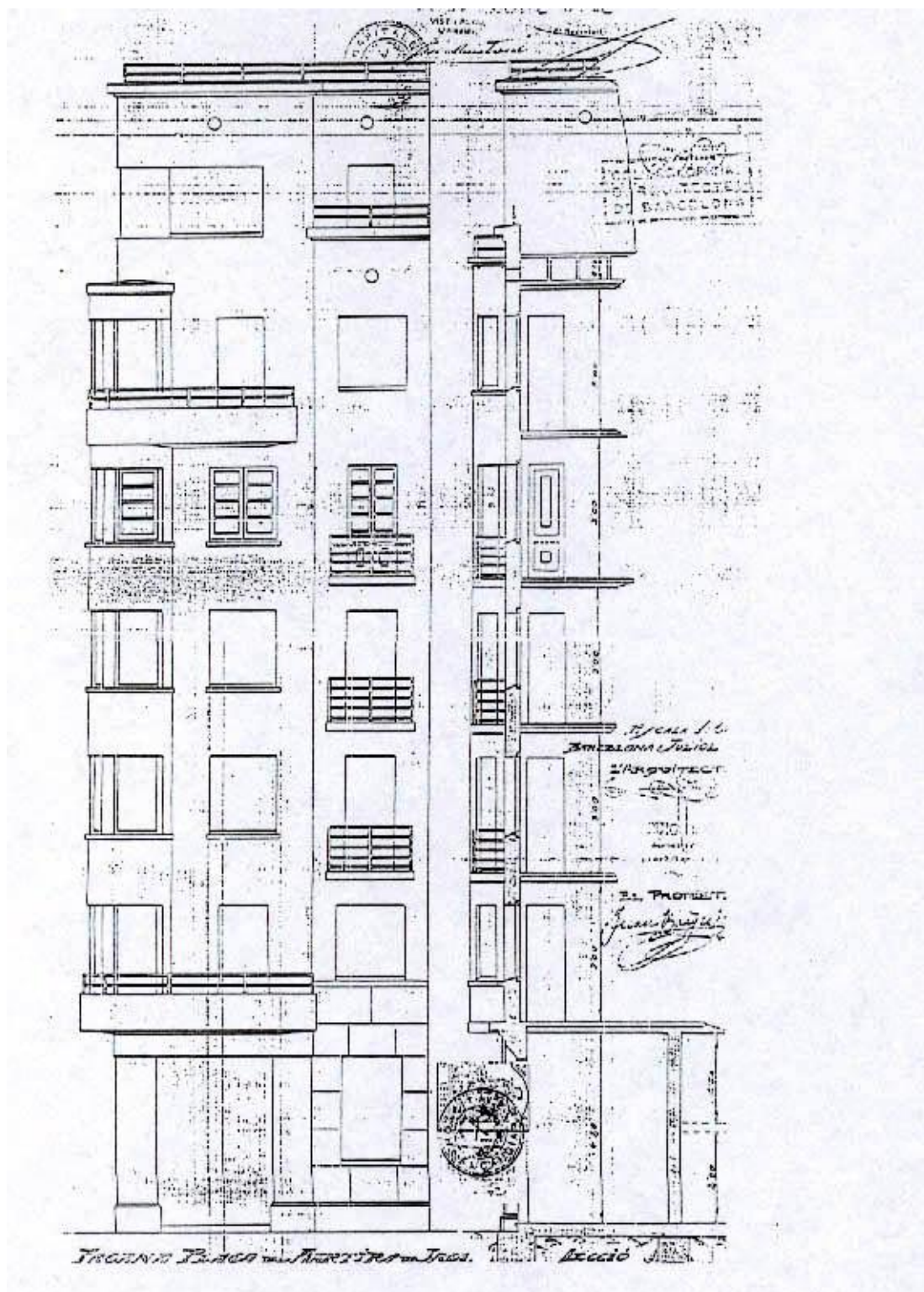
En general l'edifici es troba en un estat de conservació acceptable. En qualsevol cas les obres de restauració de la façana hauran de tenir present la textura i color original del revestiment dels murs. Aquest factor no ha de ser menyspreat ja que forma part de la voluntat de disseny de l'arquitecte. Seria desitjable una uniformització de les persianes dels habitatges.

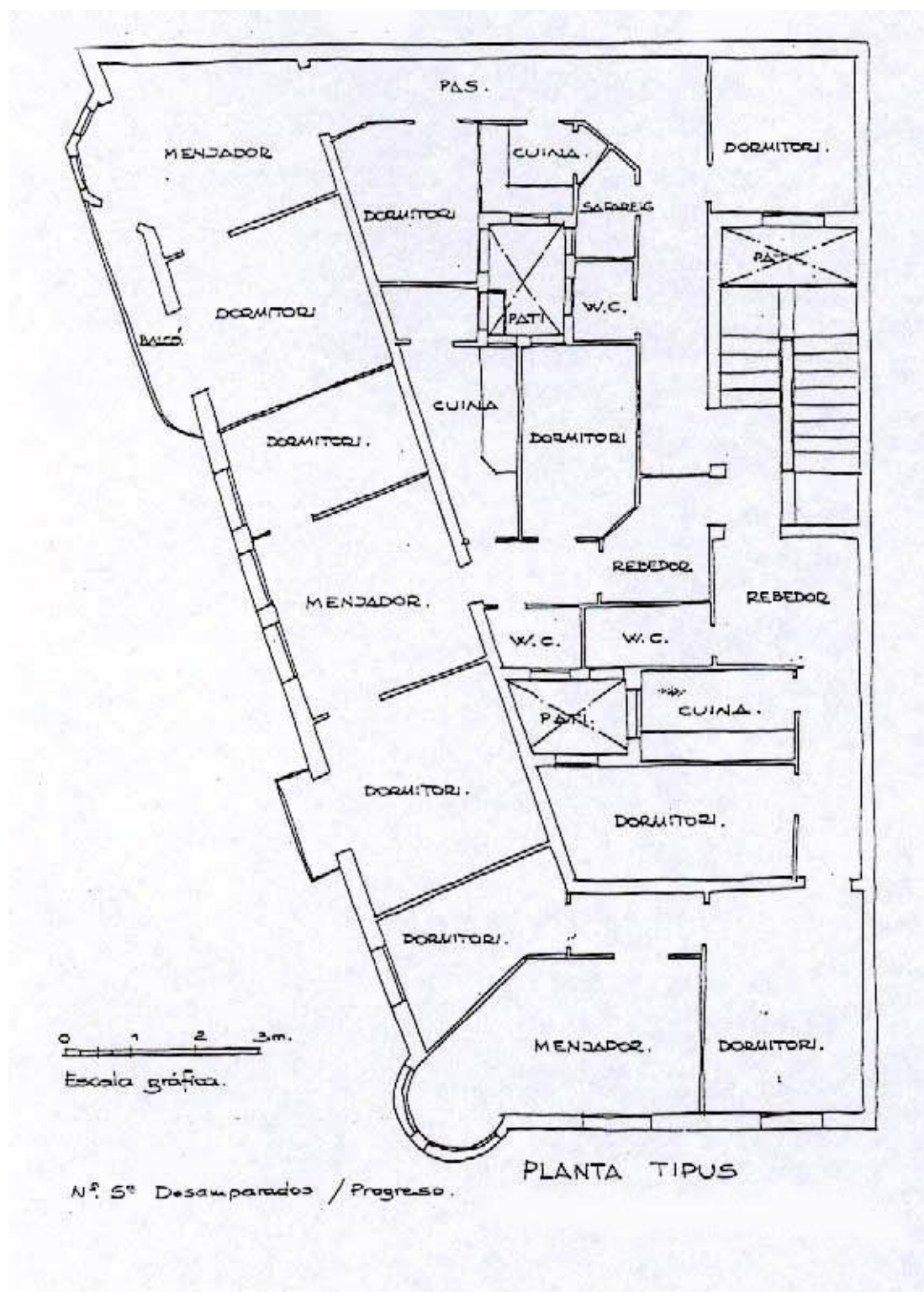
Plànols de façana del projecte original (Ramon Puig i Gairalt, 1932)

Plànols de façana del projecte original (Ramon Puig i Gairalt, 1932)

Croquis planta tipus (PEPPA, 1987)

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Actualment la casa està qualificada pel PGM a zona en densificació urbana semiintensiva (13b), compatible amb la protecció prevista.

